

(223)

هوالبهی

ای ورقه موقنه شمع اگر جمع را روشن نماید پرتو ملکوت آفاق را منور فرماید یعنی فیضی از فیوضات جمال قدم چون در حقیقتی جلوه نماید امکان را بحرکت آرد و آفاق را فرح و مسرت بخشد در فجر ابداع چنان جلوه نماید که نور ابدی گردد (ع ع)